

1. Ce-ta - tea lui Dum-ne-zeu stă Pe mun-te - le sfânt în - tă - ri-

tă! Da-ră'm-po-tri-vă'i stă lu - mea, Dar ce - ta - tea stă și va

sta Și ori-ca-re va pu-tea ve - dea, Că nu o vor pu-tea sur-

pa, Căci Dum-ne-zeu cel Sfânt În ce-ta-te e scut. A-li - lu -

ia Toți vor cân-ta, Cari vor a-vea Lo-caș în ce-ta-tea' ce - ea.

(194)

2. Dumnezeu întâi de toate,
Poarta păzește la cetate,
Încuietoarea' ntărește,
Câți în cetate locuiesc,
Daruri mari și nespuse primesc.
Domnul cu ei locuiește,
Domnul e prea bogat,
Și bun și îndurat,
Tu cetate, Oraș bogat,
Sfânt și curat, care ai așa împărat.

3. În Tine-așa lucruri mari sunt,
Care aicea jos pe pământ
Nici când nu s-or mai auzit.
În tîni Duhul lui Dumnezeu,
Lucră și numai cuvântul Său,
Scoate răul neconținut,
Ci numai vorba Ta
Se-aude aicea.
Se vestește împăcare
Și iertare Ca să aibă fiecare.

4. Popoare multe acumă,
Din departe se vor aduna.
Pe poartă-n Sion vor intra,
Cari în întuneric vor fi,
Toți la cunoștință vor veni,
Ce cu lumea se va-ntâmpla,
Fiul lui Dumnezeu,
Unde-e tronul Tău?
Și atuncea Vor întreba
Și-or aștepta Pe Isus din mărirea Sa.

5. Lăsați-vă de-a mai plânge,
Către Sion când se va zice,
Numărul tău se-nmulțește
Cu mirare toți vor privi.
Cum Dumnezeu se va preamări,
Căci Sionul se zidește,
Cu toți vă deșteptați,
Fiți trezi și privegheați,
Ziu-a veni Și păgânii
Toți s-or trezi Către Israel vor sili.

6. Tu cetate ești aicea,
Mamă la popoarele-acestea,
Care au aflat viața.
În Tine cântări vor suna,
Care către cer s-or ridica.
O! Doamne spre mărirea Ta,
Din Tîni curg izvoare,
Ce setea stîmpără,
Aliluia! De păcat greu
Și orice rău Ne scapă-n Sion Dumnezeu.